

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popășii Nr. 15.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la Tipografia, soc. pe acțiuni

Numeri singuratici la 20 bani se vând la librăria G. Cărlău în Ploiești

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

„Dincolo” și „dincoace”.

Parc'ar fi un ocean și nu un mic rîuleț, Leitha aceasta, care marchează linia de despărțire dintre cele două părți ale monarhiei, despărțită prin „dualism”. Parc'ar fi un ocean, nu altceva. Deși oceanul e acum destul de practicabil pentru a nu mai forma un mediu despărțitor așa de mare, cum s'ar pără că există între Austria proprie și între Ungaria.

Ar trebui să scrii volume întregi, voind să faci obiect de studii din deosebiri ce există între aceste două părți ale unui întreg. Deosebiri cu atât mai băteătoare la ochi, cu cât sunt așa de esențiale acestor deosebiri, dată fiind identitatea împrejurărilor, în cari se marchează. Și aici la noi, ca și dincolo acelei teren poliglot, polietnic, și totuși ce grozave deosebiri în modul de a privi și a tracta drepturile firești și constituționale ale popoarelor.

O comparație — spre a scoate și mai mult la iveală marile deosebiri — se impune aproape zilnic observatorului. A stabilit când și când măcar câte un punct al acestei mari operațiuni de asemănare nu poate fi fără de folos. Pentru-că avem firmă convingere, că deosebiri acestea alarmante nu pot să se mai mențină, nu pot să mai susțină mult neschimbate stările, cari statorcesc între două părți ale aceluiași întreg organic contraste așa de isbitoare și păgubitoare.

Dincolo egalitate de drepturi, dincoace privilegii de rasă; dincolo egalitate pentru popoare și limbi, dincoace hegemonia unui popor și predominarea exclusivă a unei limbi numită de „stat”. Dincolo tendențe de autonomie, decentralizare, și deducerea principiilor de libertate și egalitate în toate cauzele și pe toate terenurile — dincoace tendențe ne-bune, promovate de întreagă puterea statului, spre centralizare, unificare, și omorirea a ori-ce individualități, jertfirea ori-cărui drept autonom pe altarul idolului numit: *ideea de stat maghiar*.

Ar fi prea îndelungat să înșirăm toate elementele acestui paralelism brusc... Dar' nu e greu de completat.

Vom atrage însă atențiunea la câteva momente nouă de deosebiri dintre aceste două părți, cari dau formal de rușine întreagă politica guvernului maghiar, așa numita „*politica națională maghiară*”.

Armata — expresiunea cea mai fidelă a monarhiei — care prin firea sa și în vederea menirei sale mai mult poate pre-

tinde o organizare absolut unitară și uniformă; armata aceasta comună, în care mai bine s'a păstrat spiritul monarhiei, și după dualism, — eată că ea a făcut *concesiune* dreptului limbilor tuturor popoarelor, și prin stabilirea limbii de *regiment* a sancționat principiul, că nu poporul e pentru oficiali, ci oficialii pentru popor, și a obligat pe toți *oficerii* să învețe *limba regimentului*, la care servesc.

Nu e asta o crudă ironie la sistemul politic introdus în Ungaria, sub era „ideii de stat”, față cu popoarele nemaghiare?

S'a făcut la noi legea de maghiarizare a numelor de localități, și posta a început deja a nu mai administra, cum se cade, asiguratele, cari poartă o adresă nemaghiară. Un cas caracteristic s'a întâmplat deunăzi. La 22 Iunie n. s'a trimis din *București* o asigurațiune de bani pe adresa unui „N. N. — Sibiu, Lederer gasse nr. 8”. — Asigurațiunea n'a fost *oprită* până la Viena, unde s'a constatat, că adresatul e necunoscut în „Lederer gasse nr. 8” de acolo. De aceea asigurațiunea a fost îndreptată spre Budapesta cu observarea: „*Sibiu heisst Nagy-Szeben*”!

Va se zică în Viena știu mai bine românește, decât la posta ungară de pe linia *Predeal—Budapesta*...

Când cu sârbările din Praga ziarele maghiare s'au cutremurat de frica — *panslavismului*. Și au început să exprime cele mai grozave temeri pentru — viitorul Austriei.

Budapesti Hirlap scria atunci un articol svăpăiat, în care spunea: „mai bine ne aliam cu *Lueger*, decât să ne înghită Slavii”.

Ei bine, eată ce s'a răspuns de *dincolo* la această declarație.

Deutsches Volksblatt, organul antisemit și devotat doctorului *Lueger* scria: „În Ungaria, Slavii precum toate naționalitățile nemaghiare sînt asupriți. E deci ușor a prevedea, că îndată-ce nemulțumirea latentă a acestor populațiuni va pute să izbucnească, Maghiarii sînt acela cari au să fie măturați de valurile luptelor naționale.

„*Noi nu avem nici o trebuință de sprijinul Maghiarilor, și noi nici nu-i vom sprijini pe ei. Să-i vedem, cum au să conjure ei spiritele pe cari le-au deșteptat prin politica lor de asuprire și violență*”.

Ear' la temerile prefăcute, ce le arătau ziarele ungurești pentru viitorul Austriei a răspuns asemenea foarte nimerit alt ziar *per eminentiam* austriac, excelentul „*Reichswehr*”, care scria:

„*Budapesti Naplő* numește întâmplările dela Praga o încercare de a alarma pe Slavii din Ungaria. Ceea-ce noi, cei din Austria, admitem ca ceva de sine înțeles: dezvoltarea principiului de egalitate între națiuni, princip care alcătuiește fundamentul vieții noastre de stat — aceasta se consideră în Ungaria ca o ofensă adusă politicii guvernamentale și hegemoniei sacrosancte a maghiarismului. Nu interesul pentru imperiu, nu spectul panslavismului intimidează pe conducătorii Maghiarilor, ci ei sînt cuprinși de groază, că Slavii din Ungaria ar pute bate odată cu energie la ușa regimului și ar pute să ceară egală îndreptățire.

„*Acest panslavism care amenință Ungaria și care promite a șterge tenualia ei cea maghiară-națională, acest fel de panslavism nu este o simplă fantomă în Ungaria*”.

Eată unele momente cari arată marea deosebire între „*dincolo*” și „*dincoace*” de Leitha.

Sibiu, 5 Iulie n.

Nou proces contra Sașilor. Nu de mult doi fruntași sași din *Bistrița* au fost aspru pedepsiți pentru-că au arborat la casele lor stindard național săsesc. Acum un nou proces e în pregătire contra unui fruntaș din *Sighișoara*.

Kronstädter Zeitung scrie: „Trădătorul de patrie de acum e *Dr. Hans Wolff*, profesor la gimnaziul din Sighișoara, contra căruia s'a pornit cercetare pentru „*agitațiune*” conform §-lui 172 al codului penal. — Crima aceasta di *Dr. Wolff* a comis-o prin vorbirea, ce a rostit la 22 Maiu la adunarea alegătorilor, vorbire reproducă în nr. 120 al lui „*Kr. Zeitung*”.

Noi credem a presupune cu siguranță, că prigonirea lui *Wolff* e inspirată dela Pesta. De când dintr-o specială îngrijire a naționalităților s'a înființat la ministerul de interne (la preșidiu! Red. „*Trib.*”) „*secția naționalităților*”, și anume sub conducerea dlui *Jezenszky*, care, precum se știe, pentru bunăvoința sa față de Români — a primit o decorație română, ne bucurăm și noi, Sașii, de o mai înaltă grație și îngrijire”.

Câtă ironie în aceste observări ale organului săsesc...

Aot „*revoluționar*”. Sub acest titlu — negreșit potrivit — tractează *Magyar Polgár* (mai nainte *Kolossvár*) chestia uniunii Ardealului cu Ungaria. Din ce prilej? Nici autorul nu ne-ar pute spune. Nu intrăm în analiza acestor problematice elucubrațiuni, cu cari debutează foaia guvernamentală din Cluj. E destul a constata, că și acum, la 50 ani,

după dieta dela Cluj, se sforțează înzădă — cu totul fazădă — a convinge naționalitățile, că „*uniunea*” n'ar fi fost un act „*revoluționar*”.

Inchisiția maghiară.

Am amintit ieri de articolul *Drape-lului* asupra *maghiarizării* cu ori-ce preț. Eată o parte din acest articol:

Inchisiția n'a dispărut, din nefericire, din moravurile unor popoare moderne. Ea și-a schimbat numai numele, obiectivul și felul de a proceda, păstrându-și intact fondul de sălbătăcie și de intoleranță barbară.

Dacă astăzi, pe întinderea Europei civilizate, nimeni nu mai e persecutat, schinuit și omorît pentru păreri deosebite pe cari le poate avea asupra dogmelor religioase și a ritualului, sînt numeroși cei persecutați fără de milă pentru *felul cum vorbesc* și pentru *numele* pe care-l poartă.

Inchisiția religioasă din Spania și din alte țări catolice, e rudă deaproape cu *inchisiția națională* din Ungaria, deosebindu-se numai prin mijloacele întrebuintăte.

Dacă cel-ce avea alte idei decât cele împărțite de popii spanioli asupra vre-unei chestii religioase, era ridicat din stîlul familiei și apoi era ars cu ferul roșu, spânzurat de limbă, băgat în mașini infernale, care-l zdrobiau cu încetul toate încheieturile trupului; cel-ce nu vorbește ungurește în Ungaria sau nu poartă un nume unguresc, nu e mai bine tratat.

Natural că ferul roșu, spânzurarea de limbă și mașinile infernale nu se întrebuintează de noua inchisiție, căci vremurile, în cari trăim nu mai permit grozăvenii de natura aceasta. Dar' sîrșitul victimei e același, cîci de e slujbaş e dat afară și lăsat muritor de foame pe drumuri, ear' dacă nu e slujbaş i-se fsc atâtea miserii, i-se aduc pe cap atâtea de făcut, decât să-și piară pe pămîntul lui natal, sau să-și iee lumea în cap cu femeia și cu copiii, să plece încetrău îl va îndrepta Dumnezeu, să pribegiască cum pribegiau altă-dată Orveii din Spania, Hasiții din Boemia, Hughenotii din Franța și alții.

Cetitorii nostri cunosc de sigur cazul unor săteni români din Transilvania, cari, îndemnați cu ulla să-și maghiarizeze numele, au declarat, că *preferă mai bine să se expatrieze*.

Deasemenea se cunosc ordinele ce s'au dat de guvernul unguresc tuturor funcționarilor căilor ferate de a-și maghiariza numele, sub pedeapsă de a fi imediat dați afară din slujbă, — cu perspectiva de a nu mai găsi în viața lor slujbe la nici o autoritate ungurească.

Și earăși e cunoscută de toți monstruosa lege votată de cameră, prin care toate numele de orașe, sate, dealuri, păduri, rîuri, șesuri, munți, etc., cari n'au numiri ungurești, capătă atari numiri, cele vechi fiind interzise cu de-servire.

Își poate ori-cine închipui funestele consecințe ale unei asemenea legi pentru milioane de locuitori cari nu știu ungurește. Nenorocii vor fi expuși la tot felul de fraude în contractările lor, căci nu vor cunoaște no-uele numiri ale localităților, nu vor pute face o petiție, intenta un proces, răspunde la un interogator, nu vor pute în definitiv săvîrși nici unul din numeroasele acte legale de care e așa de strîns legată viața unui om în zilele noastre, căci nici un act de felul acesta nu e valabil dacă nu se întrebuintează într'însul noile numiri maghiare, absolut necunoscute de poporul românesc.

Chiar *correspondența postală* e interzisă Românilor dacă nu știu să se servească de numele maghiare ale localităților.

Credem, că inchisiția religioasă, în cea mai deplină a ei înfiorare, n'a cutezat cît cutează inchisiția națională a Ungurilor, și *nici o luptă de desnaționalizare, din câte au fost pe lumea aceasta, n'a prezentat un caracter mai violent și mai neuman, ca lupta de desnaționalizare pe care o duc Ungurii în contra naționalităților*.

Și Europa civilisată se emoționează de ce se întîmplă în Creta sau în alte părți, ear' despre cele-ce se întîmplă în Ungaria habar n'are.

Cu Turcii cel puțin știi la ce se te aștepti, și în cele din urmă popoarele persecutate din imperiul otoman au măcar speranța vagă într-o intervenție a puterilor creștine.

În Ungaria e cu mult mai rău decât în Turcia, căci bașa statului nu e bunul plac al unei persoane sau al unei coterii, ci legi umanitare și liberale, și persecuția e cu atât mai monstruoașă cu cît ea se face în numele libertății, prin legi discutate și votate în parlament.

E o situație cum nu s'a mai pomenit în nici un timp și la nici un popor.

Dar' tocmai fiindcă ea e prea anormală, prea în contradicție cu cele mai elementare cuceriri ale spiritului modern, avem mîngăierea că ea nu va pute dura, și că în cele din urmă guvernele ungurești nu vor pute să-și bată joc de ideile de libertate și de umanitate ale popoarelor în mijlocul cărora li-s'a îngăduit să se așeze și să trăiască.

Inchisiția națională va pieri ca și cea religioasă, mai repede chiar, lăsând în urma-i numai o amintire urtă și încă o *pagina neagră în istorie*.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

ANDREIU ȘAGUNA.

Cuvînt comemorativ.

— Rostit la actul festiv, ținut în 15 Iunie v. 1898, în Sibiu, din prilejul aniversării a 25-a a morței arhiepiscopului și metropolitului Andreiu bar. de Șaguna —

de

Dr. D. P. Barciamu.

(Urmare).

II.

Când el, prea de timpuriu și înainte de a fi putut conștienta ducul neînțelegerii, ce începuse a se ivi de nou între noi, ne-a părăsit, într-o grea situațiune ne aflam, în lăuntru și în afară. Multe din dorințele și așteptările îndreptățite pentru schimbarea în bine a stărei noastre bisericești și politice-naționale nu ni-se împliniseră. Autonomia bisericească și libertățile constituționale, din cari abia începuserăm a gusta, încă nu prinseseră în ființa noastră destul de puternice rădăcini, ca să ne dea destulă maturitate pentru viața publică și tradițiuni bine întemeiate pentru înaintare sigură pe acest teren. Urmarea a fost: desorientare, desamăgire și amărire, și în această stare sufletească am intrat în o luptă afară din seamă grea pentru apăsarea și păstrarea avuțului nostru, cu multe bune intențiuni, dar' și cu multe preocupățiuni.

Lipsind însă, în urma unor coincidențe fatale, *încercarea împrumutată*, ne-am îngredit în zidirea mărească lăsată de dînsul, mai unul mai altul, în câte o colibă deosebită și astfel lupta am fost nevoiți să o primim și să o purtăm fără a fi avut răgazul, să alegem armele cele mai potrivite pentru apărare, altele fără a ști unii de alții, imponcîndu-ne unul lucrării celuilalt sau dușmănindu-ne unii pe alții. Urmările n'au putut fi deci multumitoare și întregirea și ocrotirea așezămintelor primite ca moștenire nu totdeauna în spiritul celui ce ne-a lăsat moștenirea le-am putut face.

Ivitu-s'a mai în urmă chiar și un alt lucru greșit în viața noastră publică, tot ca rod al acelei stări sufletești și al situațiunei date.

Nemulțumiți, după-cum firește era, cu răsplată dobândită pentru lucrarea făcută și jertfele aduse în interesul binelui obștesc, am ajuns să căutăm cu nerăbdare după pricinile acestei neisbutiri, și aci ne-am oprit la cele-ce mai la îndemână erau. Fără a ne da seama, nu cumva avem și noi înșine vre-o vină, ni-s'a părut, că greșeli însemnate s'au făcut și de el, că mai bună ar fi fost isprava, dacă altcum ar fi lucrat, decum a lucrat, că prea a stat mult în cumpeneală acolo, unde prin îndrăzneală mai mare ar fi putut dobândi mai mult, că întocmirile și așezămintele făcute de el, nu ar fi fost totdeauna potrivite trebuințelor adevărate și împrejurărilor date.

Astfel îndoiala în cetele lui bune și curate ne-a încolțit; am început a stăruî prea mult asupra unor greșeli, de cari nici el, om

fiind, n'a putut fi scutit; am slăbit în avîntul cald pentru susținerea din toate puterile a ideilor lui și a așezămintelor plămăuite de el, și de multe-ori chiar am crezut a pute lipsi dela datorința noastră, de a-i aduce întreg tributul de cuvenită recunoștință și mulțumită.

E bună cumpeneala înțeleaptă la plămăuirea, alcătuirea și judecarea unui lucru însemnat, avîntul cald al inimei însă trebuie, când e vorba de a trece dela cumpeneală la faptă.

Dar' cu toate scăderile, ce i-s'au imputat, arete-ni-se om între noi, care mai desăvîrșit s'fi fost, decât el; *față bisericească*, care pentru înaintarea bisericeii și a școalei mai mult s'fi lucrat și cu mai bună isbîndă; *bărbat al vieții publice*, care și în cele politice și în cele culturale și sociale cu mai multă pîntrundere, cu mai mare stăruință și energie, fără nici o greșală și mai multă rodnicie s'fi luptat; *Român*, ale cărui doriri pentru înfiorirea și înălțarea neamului mai ferbinți, ale cărui cugete pentru a bisericeii mărire mai curate s'fi fost!

Ear' dacă aceasta nu se poate, pentru-ce nu am cîștigat cu sîntenie în el *pe cel mai ales, pe cel mai bun, pe cel mai mare*, pe care l'am avut de veacuri? Pentru-ce se ne lipsim cu tot dinadinsul de mîngăierea, că în vremuri de grea cumpenă și din al nostru neam s'au ridicat bărbați, cari prin lucrarea lor și prin virtuțile, cu cari au fost împodobiți, au tipărit pe fruntea unui lung șir de ani semnului caracteristic al ființei lor și la generațiuni întregi le-au dat îndreptarul lucrării spre adevărată cultură și umanitate?

Tot în învălmășeala luptelor, de cari am fost împrejuiați, am trecut, și poate prea ușor, peste un lucru, cu care datori eram amintirii reșosatului Șaguna ca creștini și ca Români.

Pentru a înțelege pe deplin la ce țin-tesc earăși vă rog, ca măne, când la mormîntul lui vom fi, să căutăm în jurul nostru și îndată vom descoperi cu ce datori am rămas.

De asupra mormîntului cu osîmintele marelui reșosat aflăm o mică capelă, care el, încă în viață fiind, a luat îngrijire trebuin-cioasă să i-se facă și tot el a lăsat și mijloacele bănești pentru zidirea și susținerea ei în bună stare. Chiar această capelă ar fi cerut dela noi unele adănsuri, unele împodobiri, mîrnușuri în asemănare cu *multul*, ce el ni-a lăsat moștenire și lucruri, al căror preț material nu poate veni sub întrebare, când vorba e de o archidieceză, de o metropolă întregă. Adevărat, că corporațiunea supremă bisericească, *congresul*, la timpul seu hotărîre a adus pentru adunarea unui fond cu scopul învecinării memoriei marelui Arhiepiscop, dar' cum această hotărîre până azi așteaptă încă să fie pusă în lucrare, darere, noi, o biserică întregă de peste un milion de suflete, încă n'am strîns atîta prinos, ca să putem împlini acele lucruri mîrunte, cu atât mai puțin sume mari, din cari să-și ridicăm un monument vrednic de faptele lui.

O grea lipsire dela datorința noastră, pe care a o trece în tăcere, chiar cu acest prilej, și în interesul nostru propriu, nu ne lasă inima! Căci, dacă un străin ar veni în-

tre noi, și auzindu-ne vorbind frumos despre Șaguna și despre adînc simțita mulțumită, cu care datori i-ne mărturisim, ne-ar întreba: frumoase sînt negreșit vorbele voastre, vrednice de laudă simțimintele voastre, dar' arătați-mi unde este mormîntul de bronz sau peatră ce l-ați ridicat în amintirea lui, unde așezămintul de binefacere sau cultural făcut de voi în cinstea lui? Ce am pute să-i arătăm, cu ce am pute să ne desvinovățim înaintea lui, cu ce mai ales înaintea conștiinței noastre?

Lăsînd să dăinuiească și pe mai departe această stare de lucruri, oare nu nevrednici ne-am arăta de binefaceri, cu cari el ni-a îndulcit viața, și oare nu vrednici am fi de osînda, cu care lumea încarcă pe omul nemulțumitor, care atît mai virtos pe poporul nemulțumitor, care își uită de recunoștința, ce datorește acelor, cari, ce au avut mai bun în el, pentru el au jertfit, cari prin a lor muncă cu capul și cu fapta l-au cîștigat, l-au întărit, l-au înălțat?

Numai popoare pe clima pieirei își uită de cinstea și recunoștința datorite bărbaților lor mari!

Noi însă, după toate celelalte semne ale vieții noastre, popor pe clima pieirei nu sîntem și nici nu am uitat pe binefăcătorul nostru, numai cît în învălmășeala, în care ne aflăm, ne-am mărginit prea mult la lucrurile mai ușoare, mai apropiate: parastase în ziua morței, sîrbavaze zilei onomastice, laude în convorbiri private, și am lăsat pe alte vremuri cele, ce și dela noi cer oare-cari jertfe materiale. (Va urma).

Din foile lor — cetire.

Se laudă Ungurii cu multe de toate ale lor. Se laudă în mod chiar imodest. Noi înzădar le-am vorbi și am încerca să-i aducem la minte. Ar fi o muncă sisifică!

De aceea îi lăsam bucurii să vorbească ei înșiși, când au momente mai limpezi și sunt mai lipsiți de grandomanie. Să fim deci cu luare aminte la scrisorile lui Bartha Miklós, din *Magyarorszag* nrul 187, dela 3 Iulie:

Moda defraudărilor.

Domnul defraudant *Bács Nándor*, a făcut o declarațiune însemnată înaintea tribunalului. La întrebarea, că colegilor sei oficianți spusese-le-a, că el manipulează cu bani defraudați, a răspuns astfel:

„Se poate că le-am spus, se poate că nu. Căci doar în ofiții, defraudarea a devenit un general!”

În primul moment s'ar păre, că domnul defraudator ar fi făcut o mărturisire agravantă. Scrutat însă mai deaproape, această declarațiune cinică are efect ușurător. Căci doar e „us”. Și apoi omul e sclavul usual, al datinei. *Gewohnheitsthier* — cum zice Neamțul.

Datina ușor se prefacă în modă. Știm despre modă că e mai puternică decât virtutea. Și datina se prefacă chiar în lege, dacă se practică timp mai îndelungat. Eată deci o nouă formă în jurisprudență: defraudarea basată pe dreptul usual.

Deci: a fost us? Cum? În ce chip? Au doar manipularea finanțelor e statistică. Pe fiecare om, îl păzește zece oameni. Tot numărul e controlat prin zece numeri. Toată rubrica e controlată prin alte zece rubrici. Unul face socotelile, celălalt primește banii, al treilea îi induce în registru, al patrulea îi pune în casă, al cincilea îi încuie. Și totuși e us?

La maba, în chipul acesta se cer foarte mulți hoți, ca banii statului să se defraudeze. Mai bine ar fi să se simplifice modul de manipulare. Mai puțini hoți, mai puțin ar fura, chiar și atunci când e us.

Și totuși e us. Marele public, nu e înținat de masa de concurs. Pentru-că usul îl practizează cu deosebire în comune. Aici, cu bani mărunti se întemplă manipularea. Teoria grositelor e acolo în us. Colectorii de dare se aleg. Pentru ei statul nu ia răspunderea. Bani care îi defraudează aceștia, din nou îi execută dela popor. Casurile acestea sânt foarte dese.

Cine nu a văzut încă cum se strînge darea la curtea, acela nu a avut prilej să vadă mărirea statului ungar. Eu am văzut procedura, prin sârmele sate sâcuiști și prin amărutele sate valahe.

Pe teritorul din jurul bisericii sânt îngrămădite mese și scaune, miei, vestiminte de pat și capre. Bărbați cu gânduri sinistre, femei plângătoare, înconjură lucrurile menite a fi bătute la dobă. Apoi le pun pe cară, ca în orașul cel mai deaproape să le lapede pe un preț de nimic.

Se întemplă, de prețul lucrurilor nu e de ajuns nici spre a plăti cărușia și pe executor — cu un cuvânt spre a acoperi speșele procedurii. Masă, oi, scaune, miei, vestiminte de pat nu mai sânt, dar greutatea dărilor neplătite a rămas aceeași.

Din lucru, din ouă, bucate și alte multe își adună biata familie suma cu care e dator. O predă apoi colectorului. Colectorul o defraudează. Peste 3 luni din nou îi cer datoria. Ori-ce protest e înzădar, și o fac să o plătească și a 3-a oră. Aș fi foarte amar, dacă ar trebui să descriu plângerea nefericitorilor oameni, păgubiți și furați. Față de procedura aceasta, nefericitul subiect de dare nu poate să-și ajute cu nimic. *Ce poate el face, când defraudarea a devenit us?*

Și e în us nu numai la oficiile publice, ci și la bănci și la întreprinderi private. Foile noastre bășbia de numele defraudanților. Coloane întregi cetim despre ispravile lor. Ziarele sânt oglinda vieții: E adevărat!? Printre noi grasează o epidemie de moarte.

Între calitățile noastre naționale bune, mai avem și multe însușiri rele. Dar furtul până acum nu a fost o însușire caracteristică a națiunii noastre. Numărul hoților de cai a scăzut între popor.

Acea virtute păcurărească, de a vâmul turmele vecine a eșit din modă. Statistica criminală arată o îndreptare spre bine în privința aceasta. Dar în clasele mai culte, defraudarea începe a se prefacă în us.

Și aici sânt experiențele uniforme cu acelea privitoare la alți rami ai crimelor. Pe-deapna nu are putere de a reține dela crimă. Ori-și-ce zic înveștii, pe-deapna e totuși numai răsunarea crimei, crima nu o previne.

Acea libertate de geșetărie, de care se folosește politica înaltă, se prefacă în o epidemie lipicioasă la păturile mai de jos.

A eluda legea, a confiscă dreptul, a împușca pe cei-ce murmura, a cultiva protecția, a abusa de credit, a depune fără vină pe vicecomite și a înainta în locul lui pe ramolici în capul gol — sânt lucruri de toate zilele.

Dacă acolo sus, vatămă ordinea de drept a constituției, de ce să nu sibă drept și el aici jos, să vatăme ordinea dreptului de proprietate? Dacă provisionalistul — acolo sus se bucură de venituri ilegite, de ce să nu își câștige și el venituri ilegite, prin defraudare?

Nu disput, că aceste două lucruri ar fi aceleași. Eu vorbesc numai de însușirile miserabile ale sufletelor joșnice, care ușor es la suprafață acolo, unde au devenit sistem abuzurile politice.

În chipul acesta devine us defraudarea.

Bartha Miklós.

Războiul ispano-american.

Lupta dela Sant-Jago.

Depeșele sosite azi dela Madrid și din alte părți, confirmă știrea despre triumful Americanilor în lupta dela S.-Jago constatând totodată, că Spaniolii s'au luptat vitejește.

Generalul Blanco a raportat guvernului din Madrid următoarele, cu datul de 1 Iulie c.:

Azi s'a făcut un atac vehement asupra orașului S.-Jago. Dușmanului i-a succedat după o luptă crâncenă, a ocupa poziția noastră dela Kimas San-Juan. Artileria ne-am salvat-o. Generalul Linares a fost grav rănit la mână stângă și a predat comanda generalului Foral. Elganey, după o rezistență puternică și după-ce trupele noastre au suferit mari pierderi, a căzut în mâinile dușmanului.

O depeșă din New-York, cu datul de 3 Iulie c. vestind învingerea Americanilor, preamărește vitejia soldaților spanioli, cari, deși mai puțin la număr, au făcut o rezistență cerbicoasă. Ei sânt deciși a se lupta până la extrem. Oficierii dau exemplele cele mai mari de curaj și vitejie, luptând în șir cu soldații. Astfel se explică și cazul lui Linares, că a fost rănit.

Din Siboney se depeșează, că flota a început de nou bombardarea lui Sant-Jago. Forturile, dar' cu deosebire fortul Morro, sânt foarte vătămate.

Urmările războiului.

Ziarul *New-Yorker Handels-Zeitung* vorbind în un număr al seu din zilele trecute despre urmările războiului, zice, că în cazul, ceea-ce e mai mult ca probabil, că Uniunea americană va eși învingătoare, chestia Filipinelor va provoca mari încurcări internaționale. Cuba va deveni independentă, dar' va trebui să steie în strînsă legătură, politică și comercială, cu Statele Unite. Puerto-rico poate fi anectat, făcut pentru Philippine, Statele-Unite vor năsi din toate puterile să respingă ori-ce amestec străin.

Cea mai însemnată urmare a războiului va fi, că în viitor Statele-Unite se vor desvolta în o putere maritimă și militară de rangul prim. Această evoluțiune formează simbul politicii americane dela finea secolului. Europa va trebui de aci înainte să ție cont de Uniune, ca de o mare putere, ceea-ce până acum nu a fost.

Listele alegătorilor.

Dela comitetul central electoral al comitatului Sibiu, primim următoarea publicațiune:

Subscrisul comitet central electoral aduce la cunoștința publică, că din 5—25 Iulie a. c. se vor expune spre vedere publică:

1. Listele provisorice ale alegătorilor de deputați dietali din cele 4 cercuri electorale ale comitatului Sibiu în reșdința comitetului central-electoral, în biroul comitatens de expediție (casa comitatensă).

2. Listele provisorice ale orașului Sebeșul-săseș în biroul magistratului din Sebeșul-săseș, listele comitelor mari în cancelariile comitelor respective, ear' listele comitelor mici în cancelariile notariatelor cercuale respective.

Fiecare poate în timpul acesta dela 8—12 ore s. m. lua înștiințare în liste, ear' dela 2—6 ore d. a. a-și lua copii de pe ele.

În timpul din 5—15 Iulie poate reclama: fiecare în privința persoanei sale și contra listei unui cerc, precum și fiecare, care este inclus în listă, cu privire la ori-ce includere în listă, sau ștergere. Reclamațiunile deasemenea se vor expune în localitățile amintite spre vedere publică și fiecare îndreptățit de a reclama, își poate face din 16—25 Iulie observările sale asupra reclamațiunilor.

Reclamațiunile și observările sânt a se adresa comitetului central-electoral în scris și prevăzute cu documentele necesare, și a se subțene magistratului din Sebeșul-săseș, respective primăriei acelei comune mari, sau notariatului cercual al acelei comune mici, contra căreia liste s'a făcut reclamațiune.

Într'un script se pot face reclamațiuni cu privire la mai multe persoane, observările însă trebuie făcute separat la fiecare reclamație (§. 44, 45 și 46 din art. de lege XXXIII din anul 1874).

Totodată se publică, că, de oare-ce darea de câștig de clasa III. în orașul Sas-Sebeș și în comunele Călnic, Lăncrăm, Petrișlău, Răhău, Deal, Pianu-de-jos, Mercurea, Recea, Cărpiniș, Jina, Gârbova, Dobărea, Ludoș, Apoldul-superior, Apoldul-inferior, Amnaș, Poiana, Rodu, Topârcea, Galeș, Cacova, (Nat. Aciliu, Mag, Săcel, Săliște, Sibiel, Tilică, Vale, Gușterița, Avrig, Brad, Racovița, Sebeșul-superior, Șelimbăr, Tălmăcel, Veștem, Sadu, Țichindeal, Alțina, Bendorf, Varpăr, Fofeldea, Hosman, Chirpăr, Marpod, Săsaș, Bungard, Mohu, Noul-săseș, Roșia și Daia încă nu e prescrișă pe anul curent, în sensul ultimei ordinațiuni a ministrului r. u. de interne dto 9 Noemvrie 1889, nr. 70872, încât privește darea de câștig de clasa III, în aceste comune în locul contribuției din anul curent și trecut s'a luat aceea din anul trecut și penultim ca basă la procedura de rectificare și că fiecare, care în urma acestei proceduri n'a fost inclus în listă, este îndreptățit la cas, când în decursul timpului prescrierea dărei de câștig de clasa III. s'ar stator cu valoare de drept, — ca pe lângă documentarea îndreptățirii sale pe calea reclamării și pe lângă observarea normelor de mai sus, să ceară includerea în listă.

Sibiu, în 22 Iunie 1898.

Comitetul central-electoral al comitatului Sibiu:

Tobias m. p.,
substitutul presidentialui.

Bock m. p.,
notar.

1848.

Cronica anului.

Pesta, 23 Iunie.

Primul proces de presă în Ungaria. Acusatul Johann Bangya, redactor la „Pressburger Zeitung” a fost achitat. Pertractarea a durat dela 8 până la 3 d. a.

Blaj, 5 Iulie.

„Org. Naț.” de azi publică un articol în favorul uniunii. Articolul poartă signatură „Mai mulți” și se termină cu următorul pasaj:

„Prin aceasta a noastră declarațiune voim a arăta publicului, cumcă cunoaștem că Ungaria noastră despărțindu-se neamurile nu poate fi fericită, ear' aceste sub sceptrul Austriei în Ungaria unindu-se, păzindu-se religiunea și naționalitatea tuturor, se pot aștepta toate cele fericite. Cu o inimă provocăm și noi Blăjenii pe toți frații noștri români, chiar și pe cei din părțile muntene, cărora sub altă stămăni se spune doară de cătră unii dobândirea fericirii neamului nostru, ca să se întoarcă cu cugetul și inima la adevărata caritate de neamuri și să asculte de stăpâniri: „Că toată stăpânirea e dela Dumnezeu, și cine se împotrivește stăpânirii, lui Dumnezeu se împotrivește.” Ap. la Rom. Cap 13”.

Pesta, 5 Iulie.

Azi la 12 ore se deschide întâia dietă a Ungariei constituționale. M. Sa neputând lua parte, din cauze sanitare, e substituit prin palatulul Stefan. Acesta deschide dieta, exprimând cea mai ferbinte dorință a M. Sale, cumcă adevă războiul civil să se încunjure, reprezentanții se facă totul pentru restabilirea păcii turburate și păzirea întregimei sf. coroane ungurești.

Antău și mai antău s'a cetit mesajul de tron; apoi s'a pornit la verificarea mandatorilor. Lucrarea dietei nu se va începe decât în 10 Iulie n.

„Mai mulți” dintre deputați, cari sânt prietenii poporului, s'au adunat la dnul Pavel Nyári, deputatul comitatului Pesta, unde s'au sfătuit la olaltă: ca încă în dieta aceasta să se facă hotărâre despre răscumpărarea contractualistelor, și censușistelor, precum și despre răscumpărarea acelor cari au vîl.

Aceasta e cea mai de căpetenie întrebare — zice *Amicul Poporului* — ce se atinge de îndreptarea sorței omului sărac. Deci fraților contractualți și censușistilor, și voi cari aveți vii, fiți cu puținică răbdare până-ce se va deslega această mare întrebare căci de voui auzi cumcă vre-un sat face turburări, ilvoiu însemna în foaia aceasta și-l voiu blăstăma că se fie de ciufală în țeară! Nu merge dieta așa ca-și-când ai sufla în cîmpoi, — aceasta știe tot omul cu minte; apoi domnilor deputați le-ar pica foarte cu greu, când ar auzi că faceți turburări; căci omul nepeșnic e sieși spre stricare, întocmai ca pruncul hălos, carele neașteptând ca să se răcească mîncarea se arde pe gură-și, apoi după aceea nici rece nu o poate mânca.”

București, 8 Iulie.

Pruncul Român publică un călduros apel cătră frații Moldoveni, îndemnându-i să alunge pe domnul lor Mihail Sturdza, să fie liberi ca și Muntenii și să se unească cu toții ca să fie o singură țeară liberă, un trup și un suflet.

CRONICĂ

Sibiu, 5 Iulie n.

Din cauza sfinteii sărbători de mîne, numărul proximal al foilor noastre va apăre numai joi seara.

Nou internat de studenți. Din Beiuș ni-se scrie, că acolo se va înființa un internat pentru studenții români gr.-or. dela liceul de acolo. Internatul se va deschide în anul viitor și vor fi întreținuți în el 60 de studenți. Diecesă română gr.-or. din Arad a cumpărat spre acest scop un intravilan de 2 jugere.

Ord nou. Se intenționează în Viena înființarea unui ord nou, numit „Ordul Elisabeta pentru femei”. Va avea trei clase: prima pentru regine și princese, a doua pentru femei cu merite deosebite pe terenul umanitar, a treia pentru cele-ce își vor câștiga merite pe terenul educațiunii, artelor și științelor. Patroana supremă a ordinului e Majestatea Sa, Împărăteasa-Regină Elisabeta.

Plecarea Regelui Carol la Petersburg. Știrile, ce ne vin din București spun, că în ziua de 15 Iulie viitor stil vechiu, Regele Carol va pleca la Petersburg. Pregătirile, ce se fac în Rusia pentru primirea Soveranului român, sânt grandioase. La frontiera rusă Regele va fi întâmpinat de o delegație numeroasă, numită de împăratul Nicolae și înscăinată a ura bună venire Soveranului Român, când va pune piciorul pe pământul marelui imperiu vecin. Pentru găzduirea Regelui s'a pregătit palatul Anicief. Aproape sigur, că d. Sturdza nu va însoți pe Soveran la Petersburg.

Împărăteasa e bolnavă. Împărăteasa și Regina noastră de vre-o câțva timp e bolnavă, suferă de anemie. Deși boala nu e periculoasă, cu toate aceste însușă serioase îngrijiri.

Maghiarizare — la banchete. La perceptoratul din Budapesta a fost numit de curând, de director suprem, un anumit Poplawsky Jajos. Oficialii dela perceptorat au aranjat în onoarea lui un banchet, la care au luat parte la vre-o 160 de inși. Poplawsky, în un discurs ce l-a ținut, a propus, ca toți oficialii, cari nu au nume ungurești, să-și le maghiarizeze, premergînd însuși el cu exemplul. Și lista, ce a fost emisă spre scopul acesta, în curând a fost acoperită cu 80 de subscrieri. Eată cum exploatează Maghiarii, până la disgiut, toate ocaziunile în interesul maghiarizării.

Țarul și regele Italiei. Se vestește, că Țarul va face în toamna aceasta o vizită regelui Italiei la Monza.

Înființarea unui sat românesc în România. Foile din România aduc știrea, că în amintirea zilei de 11 Iunie v., ziua aniversării revoluțiunii dela 1848, s'a înființat pe moșia statului român Giornoal din comuna Rânghilești (județul Botoșani) un nou sat, cu numele „Libertatea”.

Cum se pradă banii statului. Ministrul de război a început a zidi o casarmă de husari în Debreșin, care va costa 600.000 fl. Tot în anul acesta vor repera casarmă din Kaposvár, care earăși va costa 36.000. Eată cum se pradă și cum se mîncă la noi banii, storzi de pe spinarea miserului popor.

Aniversarea morții lui M. Kogălniceanu. Sămbătă s'au împlinit 7 ani dela moartea marelui Român și bărbat de stat Mihail Kogălniceanu. În memoria răposatului s'a oficiat la Iași un parastas și s'a făcut o procesiune la mormîntul lui.

Brutalitățile gendarmilor. Deja și Ungurii încep a se îngrozii de brutalitățile gendarmereștii, cari la noi au devenit zilnice. În comuna Măzoková háza din comitatul Cava-dului, își petreceau în zilele trecute vre-o 4 țărani. Un străjameșter de gendarmi, certându-se cu țărani, prin 2 gendarmi i-a pus pe aceștia în feară, și ducându-i la locuința lor, i-au bătut cu o bătă de treștie preste tăpile goale, și i-au chinat în mod barbar. S'a făcut arătare criminală în contra lor. Foile ungurești sânt indignate de aceste barbarii — dar' nouă ne fac procese de presă, când le înfierăm după merit.

Mare defraudare. Bauer Géza, încrezutul unei firme din Fiume, după-ce a defraudat 26.000 fl. a luat-o la picior și a dispărut din Fiume. Vre-o 60 de detectivi urmăresc pe defraudant. Nici nu e mirare, în o țeară unde defraudarea a devenit „us”.

Invetătorii din Fiume la Budapesta. Am anunțat, că mai mulți profesori și invetători din Fiume, făcînd o excursiune la Budapesta, de prezent petrec acolo. În zilele acestea au făcut o vizită la ministrul Wlassics, unde unul dintre ei l-a salutată pe ministrul în limba italiană. Firește, că aceasta i-a căzut rău dlui ministru. În răspunsul ce le-a adresat a zis, că invetătorii din Fiume în interesul lor să învețe ungurește, pentru-că cultura acestei țări, e cultură maghiară. De sigur nu vor fi fost prea mulțumiți invetătorii, cu răspunsul sovînist al ministrului.

Neliniște la granița ungară-galițiană. Din Lőcse se anunță, că în câteva comune situate la granița ungară-galițiană, populația începe a se neliniști. Turburările din Galiția au avut efect și asupra locuitorilor din ținuturile mărginașe, și e temere, că ele se vor ivi și în Ungaria. Viceșpanul comitatului Scepp, a cerut telegrafic dela comanda gendarmeriei din Casovia, să întărească posturile de gendarmi din Jurgo și Friedmanova.

Cehii și Polonii. Din Lemberg se telegrafează, că în seđința dela 30 Iunie a consiliului orașenesc, primarul Matachowski, a raportat despre participarea delegațiunilor din Lemberg la festivitățile din Praga și Cracovia. Primarul a schițat ovațiunile, ce le au făcut Cehii în Praga Polonii, dînd expresiune părerii, că pentru această călduroasă primire din partea Cehilor, Polonii trebuie să fie recunoscători și mulțumitori. Consiliul s'a alăturat cu simpatie la această declarație. Fraternizarea aceasta a Slavilor, earăși i-a scos pe unguri din sărite.

Un ostaș de al lui Napoleon. În zilele trecute a murit la Paris un anumit Victor Baillon în etate de 105 ani. El a făcut parte dintre luptătorii lui Napoleon. După lupta dela Waterloo, medicii l-au trimis din oaste pe motivul, că suferă de tuberculoză. Și cu toate acestea a trăit 105 ani, ear' medicii cari l-au declarat de tuberculos, au murit cu mult înaintea lui.

Un tun uriaș. Americanii isprăvesc în acest moment un tun, care are să fie cel mai mare și cel mai puternic tun din câte există. Acest tun va cântări 126 tone, adică cu 6 tone mai mult decât tunul Krupp, trimis de Germani la expoziția din Chicago. Construirea tunului a costat la 600.000 franci.

Honvezii se sinucid. În anul trecut, după statistica oficioasă, s'au sinucis cu totul 42 de honvezi și au încercat a se sinucide 12. Tot pe 600 honvezi cad deci 14 sinucideri. Causa sinuciderilor se zice a fi, trac-tarea cea rea și aspră la care sânt expuși.

Scutire de dare. Grindina și orca-nele din timpul din urmă au pastit recolta din mai multe ținuturi. Ministrul a provocat antistitele comunele, ca să-și facă raporturi detaliate despre pagubele ce le-au suferit oamenii. Consiliul de ministri se ocupă cu ideea, să scutască pe cei păgubiți în anul acesta de dare.

Galerie de portrete. Rectorul universității din București în înțelegere cu colegii sei, a luat inițiativa formării unei galerii de portrete a tuturor profesorilor universității, dela înființarea ei încace. Dl. Gr. Ștefănescu s'a și adresat familiilor și urmașilor profesorilor încetați din viață, pentru a înlesni scopul urmărit.

Reclamă băilor ungurești. „E. K. E.” spre a face reclamă băilor ungurești și între Români, a dat o broșură românească sub titlul „Unde se petrecem vara”, lăudînd și preamărînd în ea băile ungurești.

Mohamedani judecăți la moarte. O ceată de Turci răsculați au fost atacați de moșii, lagărul militar rusesc din Ferghana, omorînd pe mai mulți ostași ruși. Acum curtea marțială din Audjidan, a condamnat la moarte prin spânzurațoare pe Mohamed Ali și alți 5 șefi ai răsculaților. Sentența s'a executat de indigeni și în fața întregii populațiuni indigene, care a fost silită să asiste. După execuție, drapelul purtat de răsculații lui Mohamed, au fost arse în prezența tuturor.

Soufundarea unui torpilor chinez. Se anunță din Port-Arthur, că un torpilor chinez s'a scufundat în urma unei furtuni înfricoșate. Au perit 130 de Chinezi, cari se aflau pe bord.

Căsătorie după moarte. Un obiceiu șod există între Tartari. Gînițele tartarice trăiesc în credință, că e păcat dacă un tîner moare netrănit și o fată nemăritată. Pentru aceea părinții, cărora le-au murit astfel de tîneri și fete, după înmormîntarea lor se adună și fac între sine o învoială cu contract judecătoresc în toată forma, prin care împreună se cutare tîner mort, cu cutare fată moartă, hotărînd totodată: zestrea. După aceasta contractul se arde cu multă ceremonie pe mormintele cununăților, căci prin această ardere cununății s'au sub ce împrejurări au fost uniți și cum au să-și întocmească viața lor casnică în împărăția de jos. Părinții celor cununăți în felul acesta se socotesc pe urmî între sine încusurici, ca-și-cînd cunună s'ar fi în-templat între oameni vii.

Jidanul tot Jidan... Zilele trecute a murit în Galiția un Ovreu, lăsînd pe urma lui trei fii. Mai înainte de-a muri a zis fiilor sei, cărora le-a împărțit averea sa, ca să i pună fiecare în cîștig câte o sută florini. Trebuie să spunem, că cel mai mare dintre fiii Evreului era botezat în religia catolică, mijlocul în cea luterană, ear' cel mic rămăsese tot în religia strămoșască. Bătrînul murind, lăsase ca executor testamentar pe

primarul oraşului, căruia îi comunicase ultima voinţă a sa.

Aproape de înmormântare, primarul înţelea pe cel mai mare dintre copii, dacă a pus cei o sută de florini în cocişul bătrânului, după cum i-a fost dorinţă. Răspunsul i-a fost că i-a şi pus în aur, cel mijlociu în argint, ear' cel mic înţelebat răspunde:

— Eu am luat cele două sute de florini puse de fraţii mei, şi în schimb am pus o poliţă de 300 florini!

Jidanul tot Jidan şi la moartea tată-său.

Fatalele erori de tipar persecută necontenit pe raportorii ziarelor noastre. Acum pacostea i-a înţepinat „Tribuna Poporului”. Raportul ei despre sârbărea din Beiuş la memoria lui Şaguna se încheie astfel:

„Astfel am sărbătorit noi ziua mare şi nelăseamnă.”

Veritas.

Atragem atenţiunea cetitorilor la inseratul de pe pag. 4 a parfumeriei Meltzer.

Ştiri mărunt. În Budapesta se află cu totul 1091 advocaţi, 1186 medici, 230 dentişti, 1033 ingineri, 293 arhitecţi, 195 pictori, 35 sculptori şi 425 ziarişti.

— În Nyiregyháza lucrându-se la biserica ovrăiasă, s'a prăbuşit un zid şi a omorât 6 copii de muncitori.

— În procesul ce episcopul Pavel îl are cu familia Băşffy, tabla regească şi-a rostit sentenţa, nimicind sentenţa tribunalului, judecând procesul în defavorul episcopului. S'a făcut recurs la Curie.

— Ploile au făcut mari pustiri şi pe valea Beşan-Boia. Din magazia de lemne dela Şibiel, a dus 80.000 metri cubici de lemne, împrăştiindu-le pe câmpia din jur.

— Procesul ce l-a fost intentat ziarul vienez *Reichswehr* guvernului austriac, pe baza unui contract ce l-a fost legat cu guvernul Baden spre a-l sprigini în schimbul unei sume de bani, care nu i-a fost plătită — s'a sfârşit prin împăcarea ambelor părţi. „Reichswehr” — a fost exonerat prin o sumă oarecare, recunoscându-i-se pe viitor independenţa dela guvern.

— În luna lui August, se va săvârşi în Moscova cu mari solemnităţi, desvîlirea statuei lui Alexandru al II-lea. Va fi de faţă şi Ţarul Nicolae.

— Prin poruncă prea înaltă, ostaşii din Budapesta sub pedepse aspre au fost opriţi a susţine legături cu socialiştii.

— Cu începutul anului şcol. 1897/8 a fost deschisă prima clasă a gimnasiului de stat din Dej. Director a fost profesorul dela gimnasiul de aici, Dr. G. Boros. Între cei 61 de elevi, au fost 50 Unguri, 1 Neamţ şi 10 Români.

— Comuna Becse din nordul Ungariei, a fost pusă de foc cu desvîrşire. Paguba se urcă la 150 de mii.

— La Hodmező-Vásárhely, lucrătorii s'au pus în grevă. Proprietarii şi-au angajat lucrători străini, de aceea turbările între grevişti sînt mari.

— În Belgrad, regele a deschis sculpina prin un discurs regal.

Posta Redacţiunei.

Pentru comitetul petrecerii din Cojoena. De ce n'aţi putut tipări invitaţiile la o tipografie românească?

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA”.

Cu 1 Iulie 1898 v. încep nouă abonamente lunare, onerabile, semestrale şi anuale.

Domnii abonemenţi sînt rugaţi a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediţie a foil.

Abonamentele se fac prin mandate postale şi numai pentru un timp, oare începe ou prima şi se termină ou ultima lună, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abonemenţi, oa adresele se fie însemnate oât se poate de corect şi legibil. Domnii abonemenţi vechi sînt rugaţi a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâşile, în care li-s'a trimis „Tribuna” până acum.

Administratiunea.

VIEAŢA SOCIALĂ.

Din Cojoena.

Janimea studiosă din jurul „Cojoenei” invită la petrecerea de vară, ce se va aranja luni, la 11 Iulie st. n. 1898, în spaţioasa sală a şcolii gr.-cat. din Cojoena. Preţul intrării de persoană 80 cr., în familie 60 cr. Începutul la 6 ore seara. Venitul curat este destinat pentru providerea pruncilor şcolari cu cărţi. Ofertele marinimioase se primesc cu mulţumită şi se vor cuita pe cale ziaristică. Prea stimatele familii sînt avise la providenţa proprie. Pentru beuturi bune şi ieftine se va îngriji comitetul. Staţiunea de tren în loc.

Notă. Cei-ce din eroare nu ar fi primit invitare, prin aceasta se se considere de invitaţi.

Comitetul.

ECONOMIE

Revistă economică.

XII.

— 2 Iulie n.

Starea sîmănăturilor. Întru-cît ne-a fost posibil, dela începutul anului am raportat ştirile sosite despre starea sîmănăturilor din ţeara întreagă. Am făcut aceasta mai ales din motivul, ca în urma slabei producţiuni din anul trecut, agricultorii, avînd prilej să studieze conjuncturile preţului de bucate în raport cu ştirile despre noua recoltă să poată face o socoată mai aproximativă pe contul producţiunii din anul acesta. Cine a urmărit cu atenţiune ştirile despre starea sîmănăturilor a putut constata, că li sînt îndreptăţite speranţele, că recolta anului acesta li noi în ţeară peste tot va fi mijlocie şi primamijlocie.

Ştirile oficiale şi private, ce ne sosesc acum încă vestesc o recoltă mijlocie, ba pe unele locuri şi mai bună.

Ploile din urmă au stricat însă mult cu deosebire calitatea fînului.

Grânele şi sîcarea peste tot se desvîlă în condiţii bune şi pe unele locuri seceratul nu e departe.

Faţă cu aceste ştiri relativ îmbucurătoare ne-a sgduit vestea despre viscolul şi grindina pustiitoare din zilele de 27 şi 28 Iunie. Aproape jumătate din sîmănăturile celui mai productiv teritor al Ungariei au fost nimicite de furia norilor pustiitori. În partea dreaptă a Dunărei, în şesul cel mic al Ungariei-de-nord şi în o parte din părţile locuite de Săcui — în vre-o 22 comitate — grindina a nimicit toate sîmănăturile. Vile şi grădinile asemenea au fost devastate. Pomii au fost despoliaţi de frumoasele lor roade. Grija şi străduinţa bieţilor cultivatori de pomi, doar cu atât li-e răsplătită acum, că din rupele crengi de pomi vor avea beţe de cerşitori.

Situaţia agricultorilor şi peste tot a locuitorilor din Ungaria ameninţată a fi foarte critică în urma acestor nenorociri. În consecvenţă nu putem sfătui de ajuns pe agricultorii noştri, ca să-şi dea bine seama de această situaţie. Să-şi întocmească lucrurile şi să-şi îndeplinească lipsele cum îi va ajuta Dumnezeu, dar să nu-şi lăpăde bucatele pe prapuri bagatele înainte de seceră. Mai bine să se lăpăde de lucruri şi plăceri, fără de care încă putem trăi, decât să fim siliţi în urmă să suferim în lipsa pâinei de toate zilele.

(Va urma).

Ţribuna Literară.

ADAM MICKIEWICZ.

Sibiu, 5 Iulie n.

Sărmană Polonie, — o urăită rea a fost scrisă în cartea vieţii tale! Multe lacrimi şi riri de sânge au îngrădat pămîntul tău, pentru a fi în urmă împărţit şi sfăşiat, arbitrar şi hazard, ca o comoară bogată căzută pradă unei cete de lupi. Fiii tăi cei mai falnici şi viteji şi-au dat ultimul strop de viaţă pentru eluptarea libertăţii, independenţei şi a prosperării tale. Faptele lor măreţe sînt scrise cu litere de aur în istoria lumii, amintirea lor n'a murit, căci şi azi mai sună dornic şi ferbinte ritmul crunt al marelui Mickiewicz: „Nu-ţi Polonia perdută”, ca un sunet de mîngiere şi răsunare din piepturile pline de speranţe a urmaşilor împrăştiaţi, amărîţi şi gata de luptă şi revoluţiune.

Acosta a fost cântecul de lebedă al celui mai mare luptător intelectual al Poloniei, al celui mai renumit poet al Slavilor, care prin poemele sale naţionale şi geniale şi prin neobosită sa muncă de a lumina şi a însuflă poporul pentru idealul unui stat republican, unanim şi concentrat, a ajuns la o popularitate universală, uimitoare.

Mickiewicz a fost un călător pribeag, purtat de dorul patriei lui orfane viaţa întreagă, fără popas, din ţeară în ţeară pentru lăptirea şi propagarea ideilor sale naţionale. În soartea lui sbuciumată se ogîndează clar şi semnificativ fazele diferite ale stărilor triste din Polonia, stări, cari i-a împins în abisul

catastrofei. Nimeni n'a prevăzut sfîrşitul tragic al statului polon mai bine decât *Mickiewicz* şi *Cosciuszko*, cele mai marcante persoane ale ultimelor scene svăpăiate din dramele Cracoviei. Ei au fost astrii călăuzi ai populaţiei răsculate împotriva nelegiului criminal a vecinilor invidioşi. E ceva legendar în entuziasmul neîşmărit, în iubirea ardentă de patrie a acestor doi prometi, cari strigau sus şi tare la cer după dreptate şi ajutor, gata să-şi jertfească şi mîdava din oase pentru compatrioţii lor îmbrănciţi.

Adam Mickiewicz s'a născut în anul 1798 în Zaozie, la Novogrod. Tatăl eeu, un distins advocat, li dete de timpuriu o educaţie multilaterală. După absolvirea studiilor de liceu s'a înmatriculat la universitatea din Viena. Ca preşedinte al unui comitet al junimeii universitare, care avea scopuri politice-naţionale, trebui, după descoperirea acestei cete secrete, să părăsească Litvania. De aici merge în Ucraina, unde a edat pe lângă sonetele din Crimea, care făcuseră atîta senzaţie în literatura întregii Europe, mai multe autografuri de poezii populare ale acestui petec pacinic de pămînt, care stă în nordul Mării-Negre, şi care posedă tesaurul cel mai strălucit de cântece şi doine ţărăneşti. Din Odessa o ia spre Germania unde întâlneşte pe marele Wolfgang von Weimar, trăeşte apoi mai mulţi ani prin Italia, stabilindu-se în fine în capitala Franckiei, unde lumea inteligentă polonă află a doua patrie. Aici se căsătoreşte cu fîica renumitei pianiste *Celina Szymanowska*, dar fericirea acestei iubiri ideale fa de o durată scurtă din cauza marelui mizerii, care-i împrumia dia zi fa zi tot mai mult. Vieţa aceasta de familie a fost întemeiată pe o dragoste caldă, dar plină de suferinţe şi dureri cum numai la fantasticul *Poe* o mai întâlnim. Un cercubeu sînin pe o pânză de nori apăsători; două valori albastre de mare ce se despacă grabnic prin stînci coluroase.

Cei mai mulţi ani ai vieţii lui i-a petrecut în Paris, ocupînd postul de profesor al limbilor slave la o catedră de academie, fiind pe lângă asta timp îndelungat redactor la ziarul politic şi literar *Tribune des Peuples*.

Cu ocaziunea războiului din Crimea vine la Constantinopol sperînd a pute ajunge cu ocazia asta la un succes favorabil în privinţa eliberării patriei sale, dar aci moare pe neaşteptate de holeră, ca şi „boemul” Platen, părăsit de amici, departe de ţeară, străin în lume străină.

Cea mai mare lucrare a lui Mickiewicz e „*Dziady*” („sîrbărea strămoşilor”), o poemă clasică şi imponentă, care va rămîne atît prin lapidarismul limbii fremoase, cît şi prin concepţia genială şi generoasă, monumentală cel mai falnic al literaturii polone. *Fredro, Slovaki, Kraszewski* şi *Krasinski*, rămîn mult înapoi cu produsele lor de artă pe lângă acest strălucit tesaur de idei şi sentimente, care poartă pe lângă toate calităţile sale artistice sigilul naţionalismului polon, un semn caracteristic ce se observă la toţi poezii Poloniei. Pe lângă multele lucrări dramatice şi poezii succese, mai e de amintit uriaşul epos ţărănesc „*Pan Tadeusz*”, care stă unic în marea lui, în literatura universală, conceput într'un limbaj plastic şi liniştit, de-o frumuseţe şi o adăucime artistică desvîrşită, cum numai în Faust o aflăm.

Sbuciumările şi misuînţele lui s'au arătat însă vanitose, şi numai operele măreţe au mai rămas ca un document puternic muncii lui sfîrşite.

Poporul polon a ştiut să preţuiască amintirea acestui mare bărbat.

Rămăşiţele lui pămînteşti au fost duse la Paris şi pe urmă la Cracovia, unde i-s'a ridicat un splendid monument, care va vorbi întodeauna cu mîndrie de trecutul acestui suflet nobil şi generos. Un secol s'a răsturnat în abisul eteruităţii. Polonia nu mai există, dar cântecele şi poemele pribeagului Mickiewicz însuflă şi desmeardă şi azi întreaga lume cultă, şi nu vor lăsa nici-cînd să se stingă cîntecul amintirii lui. Ii panteonul celor mai mari genii el ocupă un loc onorific.

Traian Mihail.

Informaţiuni.

„Albina”, revistă enciclopedică literară, apare în fiecare Duminică în Bucureşti. Anul I, nr. 38 are următorul cuprins: V. Gr. Borogovan: Ioan Corvin şi Corbul. — I. Stroe: Serviciul antropometric. — Gheorghe Adamescu: Ateneul Român. — Gh. A.: Constantin Exarcu. — Sîrbăria dela 11 Iunie. — V. S. Moga: Cultura cartofului. — P. Popescu: Curăţirea animalelor domestice de insecte parasite. — G. Moianu: Stupul. — 10 Maiu la Craiova. — Adrese către redacţie. — Cărţi bune pentru premii. — Informaţiuni. — Posta redacţiei. — Ilustraţiuni: Ateneul Român. — Sala de conferenţe a Ateneului Român. — Generalul Magheru, unul din fruntaşii mişcării din 1848. — Abonamentul pe an în ţeară 5 lei; în străinătate 8 lei. Un număr 15 bani.

Bibliografie.

„Liga Română” despre

„Luptele Românilor”.

„Liga Română” scrie următoarele despre broşura noastră „Luptele Românilor”:

„Tribuna” din Sibiu a avut buna idee de a scoate în broşură „Luptele Românilor”, o serie de articole publicate în numerele sale de toamnă de dl *Doctor Romanus*.

Alte cărţi, apărute până acum în chestia naţională privesc mai mult actualitatea, pe când lucrarea dlui *Romanus* îmbrăţişează într'un breviar trecutul acestor lupte combinându-l cu actualitatea.

Sub raportul acesta, ea vine oarecum să completească tot ce s'a scris în chestia naţională de vre-o 7—8 ani încoace. În această residă nota cea mai bună şi mai înaltă a cărţii.

Deosebit autorul, pentru a o face pe cât se poate mai accesibilă a avut grije de a o feri de ori-ce balast plictisitor şi a-i da o limbă aleasă. Aşa, că expunerea întreagă nu e numai succintă, fidelă şi clară, dar ea devine şi atractivă.

Aceste calităţi nouă vor face de siguri ca lucrarea dlui *Romanus* să fie preţuită pretutindenea. Mai ales însă în România, unde trecutul chestiei transilvane e foarte puţin cunoscut. De aceea o şi recomandăm cu toată convingerea şi căldura, ca pe unica carte cu darul de a introduce pe cetitor mai comod în deplina cunoaştere a chestiei naţionale.

„Lupta pentru drept”.

— Voci de presă. —

„Dreptatea”.

„Trebuie să fim bucurători când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

„Lupta pentru drept” e creaţiunea aceluia geniu juridic *Dr. Rudolf de Ihering*, care e poate cea mai strălucită şi cea mai originală ilustraţiunea a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui *Păcăţianu* însă e mult superioară traducerilor anterioare, şi ca stil şi ca aprofundare serioasă a originalului, avînd pe lângă asta avantajul de a ne prezenta penultima ediţie a originalului nemţesc, ediţie apărută cu un an înaintea morţii lui Ihering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul ştiinţific greoi în înţia ediţie cu un stil mai uşor, accesibil şi celor ne-specialişti în materie de drept.

„Naţionalitatea”. Societatea noastră „*Tipografia*” a scos într'o elegantă broşură interesantul studiu de *Max Nordau* despre „Naţionalitate”. Valoarea acestui studiu este fîcunoscută cetitorilor noştri; limbajul frumos în care „*Rosmarin*” al nostru a ştiut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii noştri, căci în „*Tribuna*” s'a publicat mai înainte. Vorba era numai, ca interesantele observaţiuni originale ale genialului autor să nu rămînă resfirate prin atîta număr de ziar, ci să fie colectate într'un mînuşchiu, mai accesibile la cetit şi meditat. Aceasta a împlinit-o „*Tipografia*” când a retipărit articolul din „*Tribuna*” în broşura de faţă. În extensiune de 40 pagini, tipărite frumos pe hîrtie fină, această preţioasă broşură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „*Tipografia*” soc. pe acţiuni în Sibiu.

Sosîţi în Sibiu.

În 5 Iulie n. 1898.

Hotel „*Imperator Romanilor*”: Szalanczy din Ormeniş, Petre, din Zlatina, proprietari; Somogyi, vice-comite din Sibiuşoara; D-na Hoszu din Zlatina, Elena Bólonyi din Cluj, prevatiere; Dr. Daniel cu familia, medic din Păgăraş; Berzevitz din Eperjes, Mayer din Passau, oficial; Lang din Timişoara, Moory din Bodenbach, Kohn din Viena, Schwarz din Cluj, Mautner, Müller, Gesztessy, Brück, Deutsch, din Budapesta, comercianţi.

Hotel „*Meltzer*”: Ana Baltres, privateră, Emilia Lischka din Rîmnic; Eckhardt, preot din Vurpăr; Schnell, capelan din Ruşi; Herbert, comerciant din Viena.

Medic român în Karlsbad.

Med. univ.

Dr. Nicolae Comşa.

KARLSBAD,

[1081] 29— „Weinhaus Sprudelgasse”.

Cursa de mărfuri din Budapesta dela 2 Iulie n. 1898

Sămînţe	Calitatea per hect.	Preţul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Preţul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu	75	—	76	—
Bănăţenesc vechiu	75	12.10	76	12.80
Grâu dela Tisa	75	12.10	76	12.80
Grâu dela Pesta	75	12.10	76	12.80
Grâu de Alba-Reg.	75	12.10	76	12.80
„Bacăia	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—
Sămînţe vechi ori noue	Soiul	Cualitatea per hect.	Preţul per 100 chilogr.	
		dela	până	
Săcară	de nutreţ	70—72	—	—
Orz	de vînare	60—62	—	—
„	de bere	62—64	—	—
Orz	—	64—66	—	—
Cucuruz (porumb)	bănăţ.	39—41	7.20	7.60
„	de alt soi	—	5.25	5.80
Maiz	—	—	4.20	5.25
Hîrîcă	—	—	—	—
Grâu	Sept.-Oct.	—	—	—
Cucuruz	Mart.-Apr.	—	—	—
„	Main.-Iun.	—	—	—
Ovăs	Iulie-Aug.	—	—	—
„	Mart.-Apr.	—	—	—
„	Oct.	—	—	—
Preţul per 100 chilogr.	Bani	Preţul per 100 chilogr.	Bani	
	pr. 100 chilogr.		pr. 100 chilogr.	
	5.28		5.3	
Produse diverse	Soiul	Cursul	dela	până
Sém. de trif.	Lucernă ungurească	—	—	—
„	roşie	—	—	—
Oleu de rap.	rafinat	—	—	—
Uns. de porc.	dela Pesta	60.	60.50	—
„	dela ţeară	—	—	—
Slănină	săvîntată	63	64.	—
Sau	afumată	—	—	—
Prune	—	—	—	—
Licitar	slavon, non	—	—	—
„	bănăţenesc	—	—	—
Miere	brută	—	—	—
Ceară	galbină străcurată	—	—	—
„	de Rosenau	—	—	—

Cursul pieţii din Sibiu.

Din 5 Iulie n. 1898.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.47	vînd.	9.51
Lire turceşti	—	—	—	—
Imperiali (15 R ⁴ aur)	—	18.90	—	19.
Rubli ruseşti 100 a	—	126.	—	127.
Galbeni	—	5.58	—	5.68
Napoleon-d'ori	—	9.48	—	9.58
100 Marce germane	—	55.50	—	55.80
Livre sterling	—	11.90	—	12.

Bursa de Budapesta.

Din 2 Iulie n. 1898.

Renta de aur ung. 6%	—	—	—
„ ung. val. cor. 4%	—	—	—
Impunatul căilor ferate ung.	—	100.25	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	—	121.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	—	122.50	—
Bonuri rurale ung.	—	102.	—
„ croate-slavone	—	98.	—
Obligaţiunile desp. regalilor	—	99.	—
Impunat cu premiu ung.	—	101.50	—
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin	—	156.	—
Renta de hârtie austriacă	—	140.	—
„ de argint austriacă	—	102.50	—
„ de aur austriacă	—	102.25	—
Losuri austriace din 1860	—	128.50	—
Acţiunile băncii austro-ungare	—	160.25	—
„ de credit ung.	—	955.	—
„ de credit austr.	—	—	—
Scrisuri fonciare ale institutului de credit şi economii „Albina”	—	102.	—
Argintul	—	5.66	—
Galbeni împărăteşti	—	5.63	—
Napoleon-d'ori	—	9.52	—
Mărci 100 imp. germane	—	55.80	—
London 100 Livres sterlingi	—	119.90	—

Bursa de Viena.

Din 2 Iulie n. 1898.

Renta

Deschidere de prăvălie și restaurant.

Subscrisul aduce la cunoștință p. t. public militar și civil, că luând în arândă

„Grădina Flora“, strada Schewis

va deschide o prăvălie de coloniale și alte mărfuri. Localitățile de restaurant și grădina se recomandă p. t. publicului, care va fi servit cu cea mai bună bere Doppelmarzen de Steinbruch, precum și cu vinuri naturale. Pentru bucătărie bună și ieftină, precum și pentru servicii prompt va îngrijii în modul cel mai conștient domnul **Andrei Gőbbel**. Totodată recomand popicaria bine aranjată, care se află tot acolo.

Rugându-mă pentru o cercetare cât mai deasă rămân
cu stimă

George Serfözö.

[1881] 2-3

Cele mai mult recomandate în timpul din urmă și de specialiști aprobate mijloace pentru înfrumșetarea tein-ului și cultivarea pielei sunt:

Săpunul-Margit Crème- Poudra-

inventate de chemical Földes Kelemen. Aceste preparate, absolut nestrăicătoare și folosite împreună dau feței, gâtului, brațelor și mânilor o culoare frumoasă, delatăru roșeața din față și brațe, petele de vară, buburuzii, negri, etc.

[889] 28-

Unicul deposit în Sibiu:

Parfumeria Meltzer, strada Cisnădiei, (edificiul comandai de corp)

și

**Fabrica de săpun și lumini Daniel Meltzer jun.,
strada Gușteriței nr. 25.**

3

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu
împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ și BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu preț redus de . . . 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. . . . fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . fl. 10 cr.
— Se recomandă mai ales preoților. —

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

172 szám közb.
V.—1898.

[1896] 1—2

Concurs.

Comisiunea economică a comitatului Sibiu publică, că sunt de a se conferi deocamdată pe anul școlar 1898/9 2 stipendii de câte 100 fl. la doi elevi dela vre-o școală specială de economie din patrie.

La stipendii de câte 100 fl. atari, cari vorse să frecventeze școala agricolă din Mediaș sau altă școală analoagă din patrie.

Asemnarea stipendiilor conferite se face numai după producerea documentului despre primire în institutul numit.

Concurenții, cari trebuie se aparțină acestui comitat, au să-și substearnă rugărilor provăzute cu documentele despre studiile lor teoretice și practice și despre indigenat până în 15 August st. n., la 2 ore p. m., la vice-comitele comitatului Sibiu ca president al comisiunei economice.

Sibiu, în 29 Iunie 1898.

Reissenberger,
vicecomite.

Anunț.

Am lipsă de un bucătar (socaci) la culina metropolitană din Blaj. Se recere ca să fie priceput în toate la pregătirea mâncărilor.

Condițiunile de primire favorabile. Poate intra în serviciu numai decât, cel mult însă până în 15 Iunie st. n. c. Blaj, 4 Iulie 1898.

Ioan Major,
[1402] 1—2 administrator dom. metrop.

Un învățacel de prăvălie.

În prăvălia de manufactură și bumbăcărie a subscrisului se primește numai decât **un învățacel**, care se cunoască limbile străine. Vor fi preferiți cei-ce vor avé cel puțin două sau trei clase gimnasiale.

Ioan Lazaroiu,
[1815] 8— comerciant în Orăștie.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „**Tipografia**“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

**INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ**
compus de

cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vileri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înfruntarea și conducerea de astfel de însoțiri

de
F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a:

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Revistului rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

Boalele de plumâni

(Catarrh chronic și oftică de plumâni) sunt curabile prin

„Glandulên“

care are efect excelent și este cu totul nestrăicios.

Glandulên-ul este mijlocul cel mai eficace la ori-ce formă de boală de plumâni. Urmările lui splendide se constată și în casuri de boale vechi, înaintate, de cătră sute de bolnavi curați și de cătră medici.

Glandulên-ul este mijlocul cel mai rațional cunoscut până acum, căci el e materia prin care natura vindecă în corp însuși boalele, organismul se îmbolăvește numai atunci, dacă cantitatea aceluia nu e îndestulătoare. Prin introducerea lui se ajută năsuința spre însănătoșare.

Glandulên-ul nu este un mijloc chemic, artificial, care se aibă efecte secundare neplăcute și nedorite, este cu totul nestrăicios, chiar și după o folosință de durată lungă.

Glandulên-ul se fabrică în fabrica chemică a urmașilor lui Dr. Hofmann, Meerane i. Sa., din glandulele bronchiale (de plumâni) de animale sănătoase, în formă de tablete (o formă plăcută de luat). Fiecare tabletă de 0.25 gr. cuprinde: 0.05 gr. Glandulên, corespunzător 0.25 gr. substanță de glandulê, 0.20 gr. zahăr pentru gust.

Glandulên-ul este scutit prin lege și patentat, trebuie să ne păzim de imitații. Numai Glandulên-ul cuprinde — în formă neschimbată — întregul material de vindecare al glandulelor. Să capătă aproape în toate farmaciile a fl. 2.75 pentru 100 și fl. 1.50 pentru 50 de tablete. Unde nu se află să se adreseze la:

Depositul principal:

[1144] 9—10

farmacia Diana (Fonagy József), Budapesta, VII.,

dela care la dorință se trimite gratis și franco broșuri speciale și rapoarte dela medici și bolnavi curați.

Dacă îi trebuie cuiva

săpun de toaletă, parfum de batistă, pudră pentru păr și față, piepten de frizat, rociu de păr, perie de dinți, pastă de dinți, apă de gură sau ori-ce alt preparat cosmetic pentru cultivarea feței ori a părului,

[1120] 15—20

e de mare importanță

a ști, că toate aceste și alte lucruri pentru toaletă se pot căpăta în recunoscuta cea mai bună calitate și cu mare alegere pe lângă prețurile cele mai ieftine, pentru-că „pur-tându-se comercial ca ocupațiune laterală nu e împreunată cu nici un fel de spese“, la

salonul vienez de ras, frizat și parfumerie

FRANZ M. NIKESCH,
SIBIU,

Piața Hermann nr. 8. (Bretterpromenade).

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicearhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care să interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă . . . fl. 6.20
- Vol. II. („Volksliteratur“), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă . . . fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., 4 cu ilustrațiuni, fototipie, costă . . . fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympe-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă . . . fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă . . . fl. 1.85
- „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă . . . 2.80
- „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă . . . 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Românii inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sînt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.